

FK.135
80

II i
1762

JOANNIS PHYSIOPHILI
SPECIMEN
MONACHOLOGIÆ

METHODO LINNÆANA
TABULIS TRIBUS ÆNEIS ILLUSTRATUM,
CUM
ADNEXIS THESIBUS

E
PANSOPHIA

P. P. P.

FAST

A. A. L. L. ET PHIL. DOCTORIS, CURATI PRIMARIJ, MAGISTRI
CHORI ET RECTORIS ECCLESIE METROPOLITANÆ
VIENNENSIS AD S. STEPHANUM

QUAS PRÆSIDE

A. R. P.

CAPISTRANO A MULO ANTONII
LECTORE THEOLOGIÆ ORDINARIO

XXVI. Maji hora IV. post prandium in vestibulo refectorii conventus
DEFENDENT

P. TIBURTIUS A VULNERE THERESIÆ

ET

P. THEODATUS A STIGMATIBUS FRANCISCI
FRATRES CONVENTUALIUM MINORUM.

AUGUSTÆ VINDELICORUM

SUMTIBUS P. ALOYSII MERZ,
CONCIONATORIS ECCLESIE CATHEDRALIS.

1 7 8 3.

*
* *
*

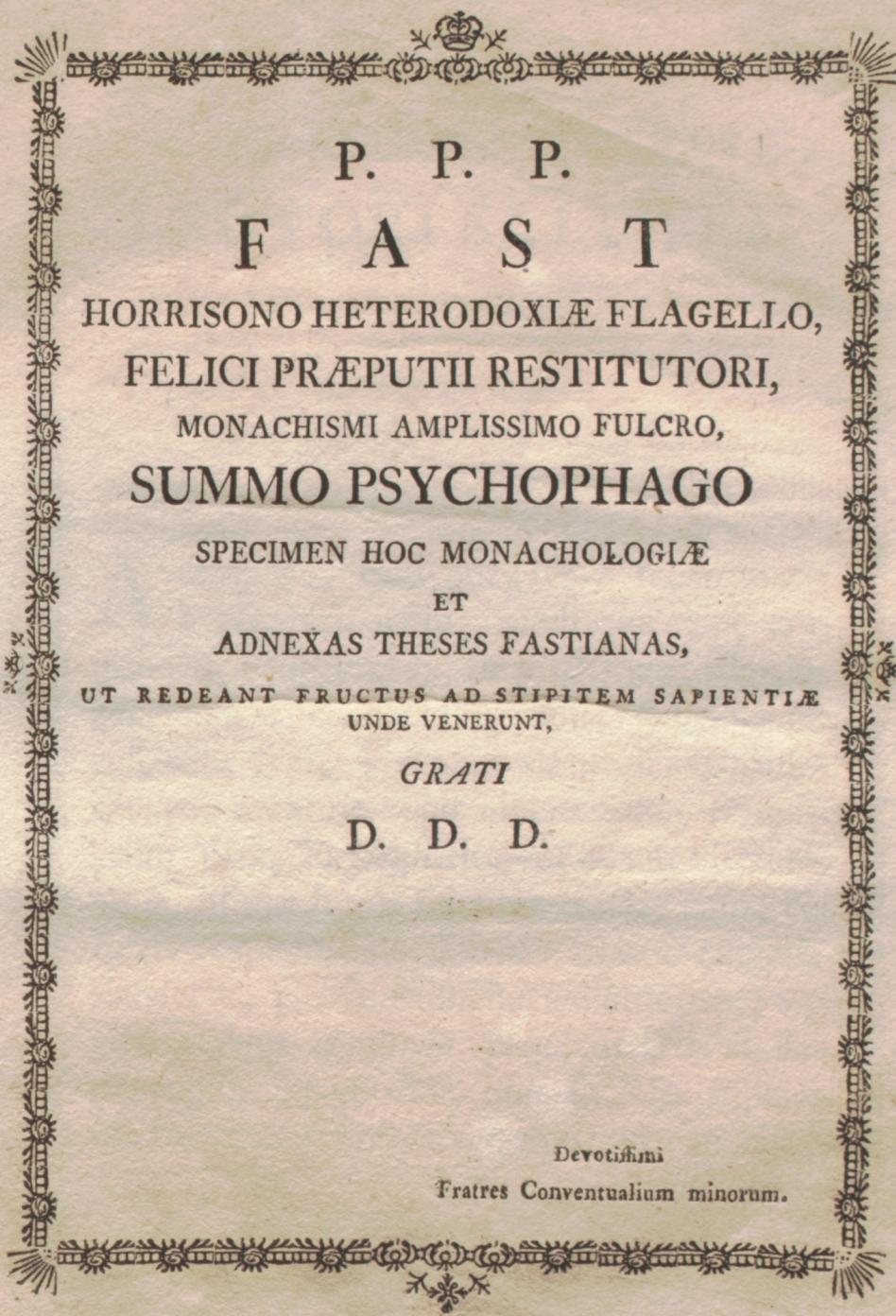
Ego autem vehementer lætor, in mea Patria inter reliqua studia ad Insecta (Monastica) etiam perquirenda, describenda, dignoscenda, commilitonum sensim excitari curam & cogitationem; Nisi enim me fallit conjecturæ jucunditas, hinc futurum auguror, ut abjectissimis quidem in rebus etiam agnoscamus supremi artificis manum & sapientissima consilia. Quumque hoc pacto, omni in eam pietate, nostro satisfacere officio conati fuerimus, haud præclusa, opinor nostræ diligentiae, adtentisque in rerum omnium nexu animis, via erit, ad ea invenienda remedia, quæ Insectorum (Monachorum) quibuscunque noxis recte opponamus, immo spes tum nobis affulgebit, fore; ut quemadmodum cetera divina virtutis munera, ita Insecta (Monachos) quoque ad eos fines ususque convertamus, quos si assequi ubique poterimus, rerum in universum omnium creaturarum nullam nocuisse intelligemus.

BIBLIOTHECA
POMICKAVIANA

Linnaeus
de noxa insectorum.

BIBLIOTHECA
POMICKAVIANA

P. P. P.

F A S T

HORRISONO HETERODOXLÆ FLAGELLO,

FELICI PRÆPUTII RESTITUTORI,

MONACHISMI AMPLISSIMO FULCRO,

SUMMO PSYCHOPHAGO

SPECIMEN HOC MONACHOLOGIÆ

ET

ADNEXAS THESES FASTIANAS,

UT REDEANT FRUCTUS AD STIPITEM SAPIENTIÆ
UNDE VENERUNT,

GRATI

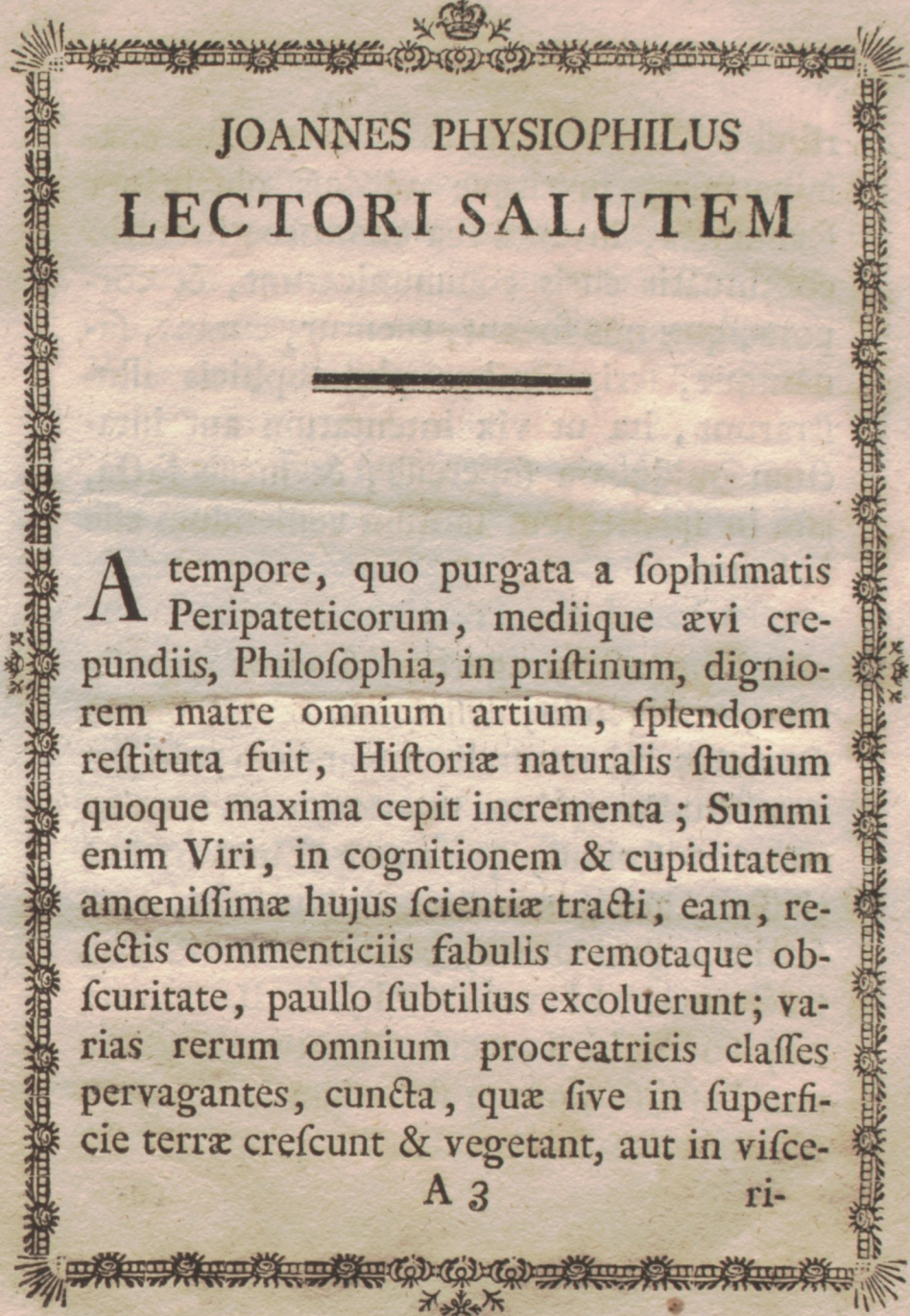
D. D. D.

Devotissimi

Fratres Conventualium minorum.

Faint, mirrored text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and mirroring.

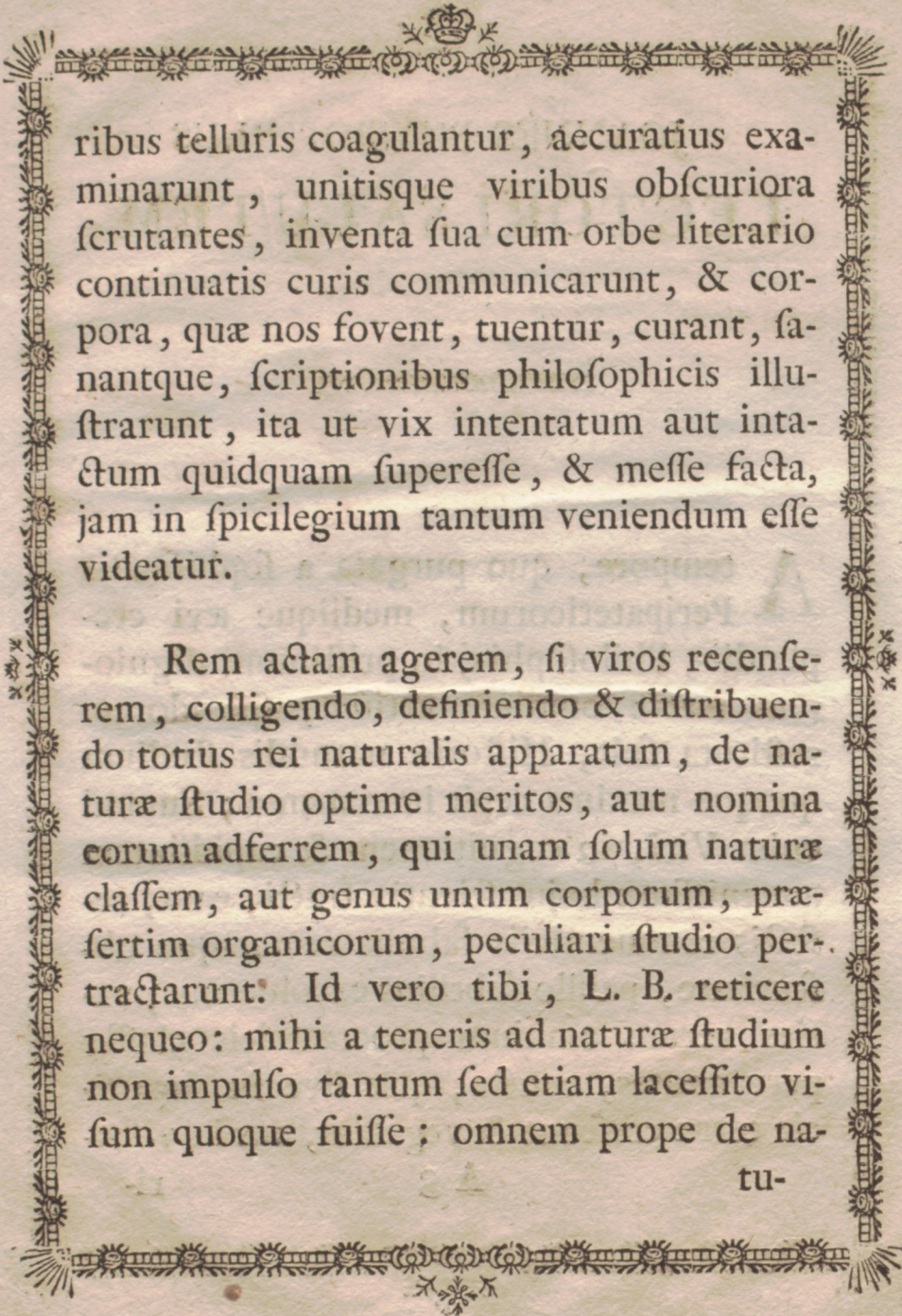

JOANNES PHYSIOPHILUS
LECTORI SALUTEM

A tempore, quo purgata a sophismatis Peripateticorum, mediique ævi crepundiis, Philosophia, in pristinum, digniorem matre omnium artium, splendorem restituta fuit, Historiæ naturalis studium quoque maxima cepit incrementa; Summi enim Viri, in cognitionem & cupiditatem amcenissimæ hujus scientiæ tracti, eam, resectis commenticiis fabulis remotaque obscuritate, paullo subtilius excoluerunt; varias rerum omnium procreatricis classes pervagantes, cuncta, quæ sive in superficie terræ crescunt & vegetant, aut in visce-

A 3

ri-

ribus telluris coagulantur, aëcuratius examinarunt, unitisque viribus obscuriora scrutantes, inventa sua cum orbe literario continuatis curis communicarunt, & corpora, quæ nos fovent, tuentur, curant, fasantque, scriptionibus philosophicis illustrarunt, ita ut vix intentatum aut intactum quidquam superesse, & messe facta, jam in spicilegium tantum veniendum esse videatur.

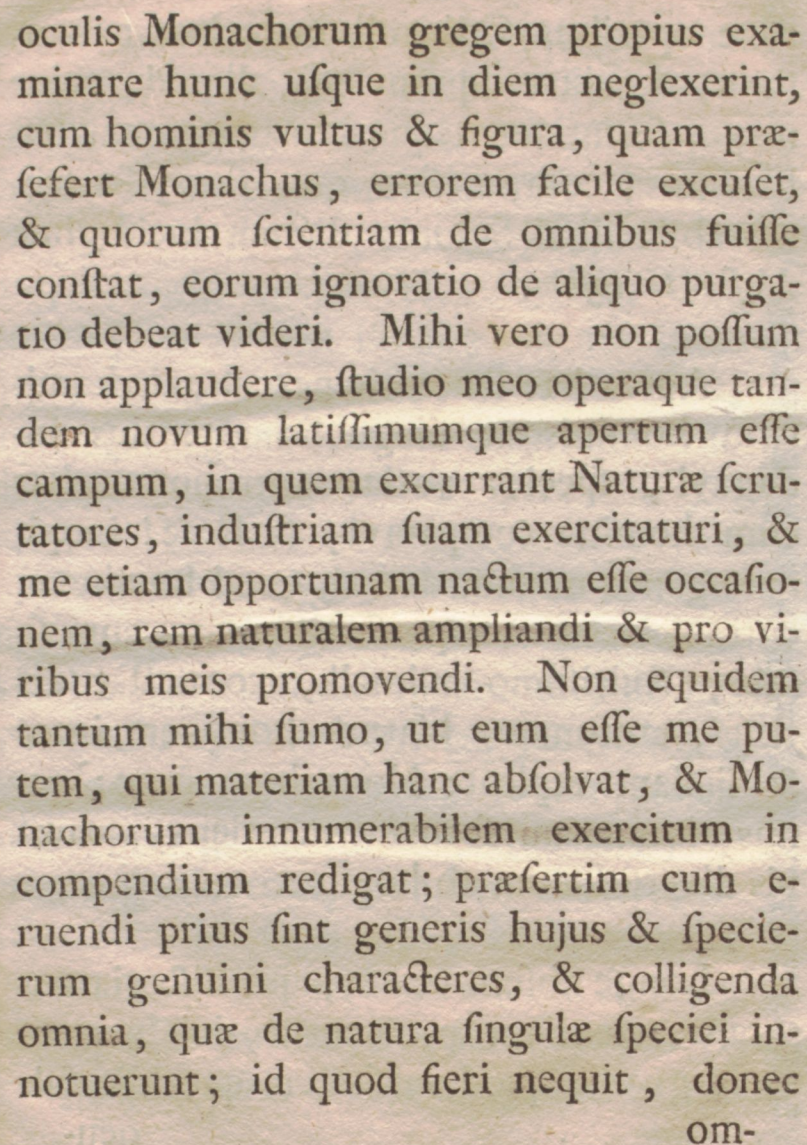
Rem actam agerem, si viros recensere, colligendo, definiendo & distribuendo totius rei naturalis apparatus, de naturæ studio optime meritos, aut nomina eorum adferrem, qui unam solum naturæ classem, aut genus unum corporum, præsertim organicorum, peculiari studio pertractarunt. Id vero tibi, L. B. reticere nequeo: mihi a teneris ad naturæ studium non impulsio tantum sed etiam laceffito visum quoque fuisse; omnem prope de natura-

turæ operibus scribendi materiem exhaustam, & vix reliquum esse aliquid, cujus neque scientiam neque explanationem haberemus, cum, nescio quo fato, in memorabile illud Solonis dictum inciderim: *Nosce te ipsum.*

Aurea hac sententia percussus in hominem hominisque diagnosin attentius indagavi, species varias antropomorphas cum homine comparavi, & Ecce! inopinato genus novum detexi, quod hominem, entium creatorum perfectissimum, cum simia, stultissimo animali, connectat arctius, tantumque hiatum hominem inter & simiam repleat: Monaehum puto; genus, humanam formam mentiens, quamvis diversissimum ab homine.

Longe absum ut eos, qui historiae naturalis scientiam profitentur, inadvertentia arguam, quod versantem quotidie sub

ocu-

oculis Monachorum gregem propius examinare hunc usque in diem neglexerint, cum hominis vultus & figura, quam præfert Monachus, errorem facile excuset, & quorum scientiam de omnibus fuisse constat, eorum ignoratio de aliquo purgatio debeat videri. Mihi vero non possum non applaudere, studio meo operaque tandem novum latissimumque apertum esse campum, in quem excurrant Naturæ scrutatores, industriam suam exercitaturi, & me etiam opportunam nactum esse occasionem, rem naturalem ampliandi & pro viribus meis promovendi. Non equidem tantum mihi sumo, ut eum esse me putem, qui materiam hanc absolvat, & Monachorum innumerabilem exercitum in compendium redigat; præsertim cum eruendi prius sint generis hujus & specierum genuini characteres, & colligenda omnia, quæ de natura singulæ speciei innotuerunt; id quod fieri nequit, donec
om-

omnes totius orbis Naturæ studiosi Monachos sibi occurrentes aut notos, ad leges systematis majori diligentia descripserint. (*)

In-

(*) Si Hierarchia universa ad methodum Mammalium Linnæi ordinanda esset, Monachi ad *Bruta* referendi mihi viderentur. Sed filo ariadneo munitum esse oportet eum, qui ex hoc labyrintho extricare sese possit; Genus Monachorum fors in familias tres, seu in Monachos sarcophagos, ichtyophagos, & phytiphagos distribuendum?

Characteres Specierum desumendi a Capite, Pedibus, Ano, Cucullo, Vestitu.

CAPUT est vel pilosum vel fetosum, vel rasum; variat capillitio hemisphærico, corolla pilosa, sulcata, *Mento* imberbi vel barbato.

PEDEB calceati, subcalceati, nudi.

CUCULLUS aut versatilis, aut laxus, aut mobilis; & dein acuminatus, infundibuliformis, cordatus, brevis, elongatus, apice truncato, vel subulato &c.

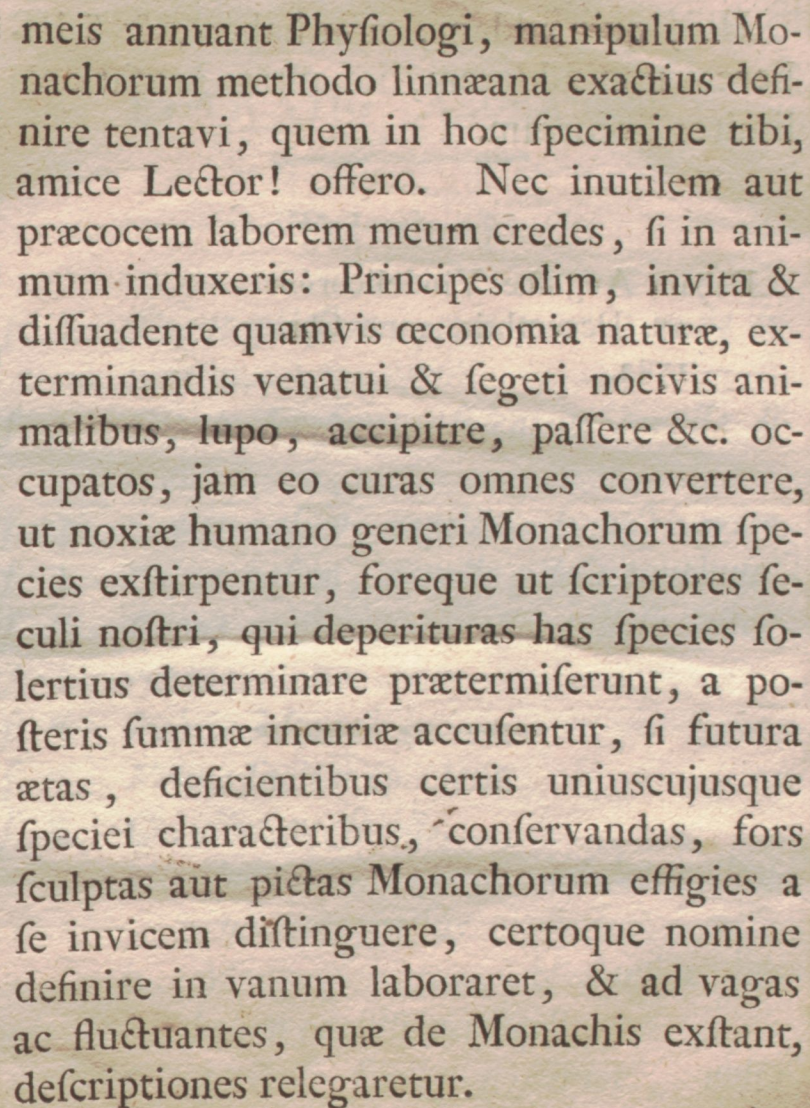
ANUS nudus, semitectus, tectus.

B

Interea, & usque dum excitati ad studium Monachologiæ votis & hortatibus meis

VESTITUS. Vestis & Tunica, in qua adnotetur panni species, color, & an lata aut stricta. Scapulare, an latum, strictum, pendulum, ligatum, obtusum, laticaudum? Collare, adfutum tunicæ, latum, rigidum, nullum; Scutum seu appendix cuculli, pectoralis & dorsalis, ejusque figura; Manica, æqualis, angustata, larga, saccofa; Pallium, longum, breve, plicatum, æquale. Tegmenta interiora, Indusium, Interula &c. Cingulum, latum, teres, coriaceum, laneum, lintheum, nodosum &c.

Observetur porro: Clamor seu sonus, an melodus vel ingratus, cantans vel orans; gutturalis vel nasalis; clamorus vel murmurans; flebilis vel hilaris; gruniens vel latrans? &c. Incessus, an tardigradus, festinans, ignavus, durus? — &c. Habitus totius Monachi: num austerus vel lascivus, rusticus vel gracilis; gravis vel levis, modestus vel hypocrita &c. Mores: tempus clamoris, silentii probationis, occupatio. Victus & Potus; Odor; Locus habitationis; Metamorphoses; Species hybrida, e. g. Servita septentrionalis; Varietates sub diverso Climate; Addatur historia speciei, ortus, abolitionis, & differentia sexus.

meis annuant Physiologi, manipulum Monachorum methodo linnæana exactius definire tentavi, quem in hoc specimine tibi, amice Lector! offero. Nec inutilem aut præcocem laborem meum credes, si in animum induxeris: Principes olim, invita & dissuadente quamvis œconomia naturæ, exterminandis venatui & segeti nocivis animalibus, lupo, accipitre, passere &c. occupatos, jam eo curas omnes convertere, ut noxiæ humano generi Monachorum species extirpentur, foreque ut scriptores seculi nostri, qui deperituras has species solertius determinare prætermiserunt, a posteris summæ incuriæ accusentur, si futura ætas, deficientibus certis uniuscujusque speciei characteribus, conservandas, fors sculptas aut pietas Monachorum effigies a se invicem distinguere, certoque nomine definire in vanum laboraret, & ad vagas ac fluctuantes, quæ de Monachis exstant, descriptiones relegaretur.

B 2

His

His, quæ addam, non habeo; & si haberem non adderem, ne ultra præfationis limites excurram.

Dabam Augustæ Vindelicorum

28. Decembris. anno Chr.

1782.

TER-

TERMINI MONACHOLOGÆ
ET
EXPLICATIO TABULARUM.

Tabula I.

- f. 1. *Caput pilosum, cum macula nuda in vertice.*
- f. 2. *Caput setosum, sulcatum corolla lineari.*
- f. 3. *Caput rasum, capillitio hemisphærico.*
- f. 4. *Caput rasum, corolla pilosa continua.*
- f. 5. *Caput rasum, corolla pillosa interrupta.*
- f. 6. *Velum Monachæ.*
- f. 7. *Velum faciem operiens.*
- f. 8. *Cucullus versatilis.*
- a. *Cucullus versatilis ad latus dextrum protractus.*
- b. *Margo sinuatus, & dorsum gibbosum cuculli versatilis.*
- c. *Cuculli facies posterior, apice truncato.*

- f. 9. *Cucullus laxus.*
 a. *Cucullus laxus latior.*
 b. *Cucullus laxus brevior.*
 c. *Cucullus laxus pallii, absorbens cucullum laxum tunicae.*
- f. 10. *Cucullus rigidus brevis, punctato-squamosus.*
- f. 11. *Cucullus mobilis, subcordatus.*
 a. *demissus.*
 b. *caput operiens.*
- f. 12. *Cucullus mobilis, infundibuliformis.*
 a. *caput tegens,*
 b. *demissus.*
- f. 13. *Scutum pectorale subrotundum.*
- f. 14. *Scutum dorsale angulatum.*
- f. 15. *Scutum dorsale cuspidatum.*

Tabula II.

- f. 1. *Cucullus mobilis acuminatus.*
 f. 2. *Scutum dorsale linguiforme.*
 f. 3. *Manica æqualis lata.*
 f. 4. *Manica æqualis replicata, seu retusa.*

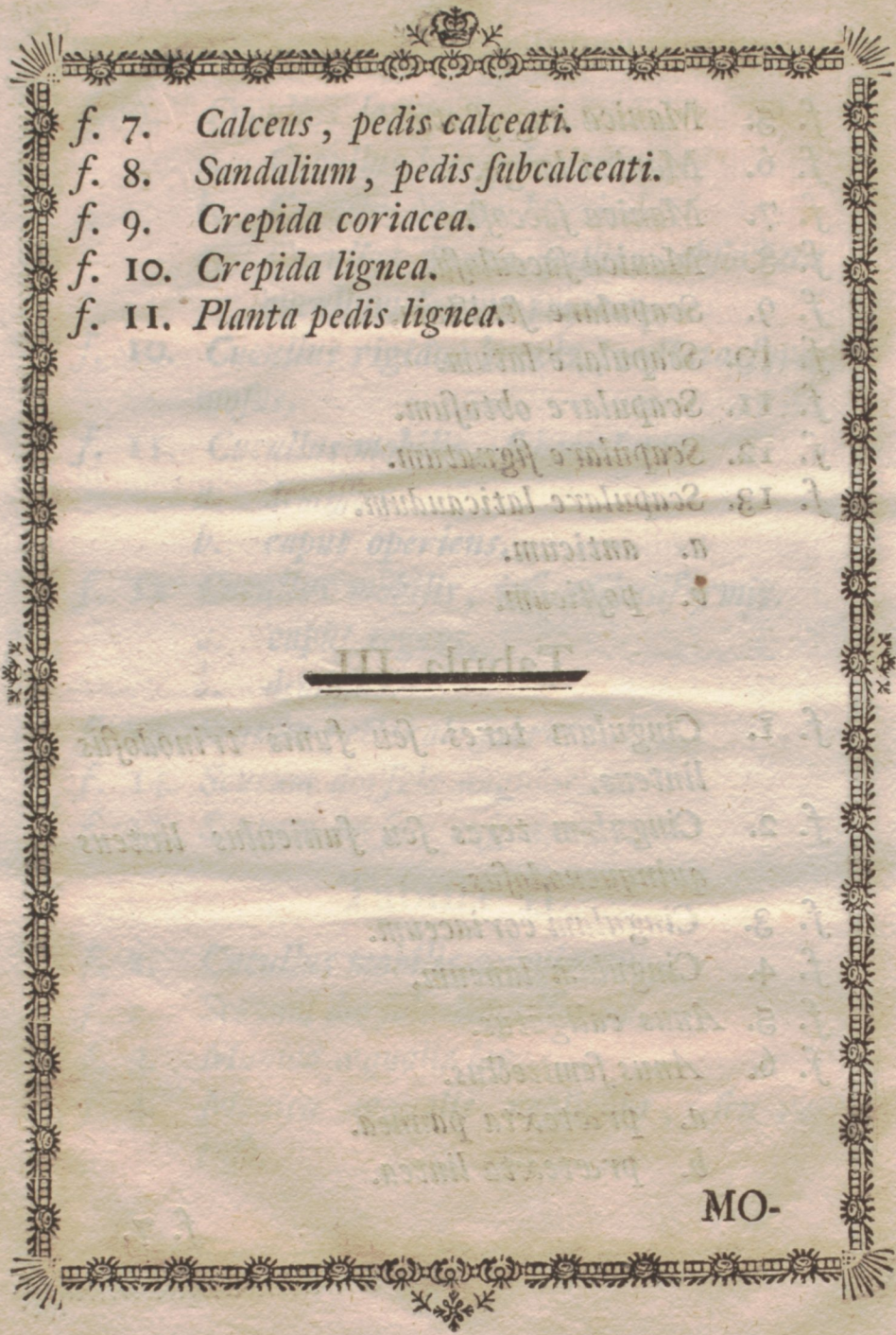
f. 5.

-
- f. 5. *Manica angustata.*
 f. 6. *Manica larga.*
 f. 7. *Manica saccoſa.*
 f. 8. *Manica ſacculoſa.*
 f. 9. *Scapulare ſtrictum.*
 f. 10. *Scapulare latum.*
 f. 11. *Scapulare obtuſum.*
 f. 12. *Scapulare ſignatum.*
 f. 13. *Scapulare laticaudum.*
 a. anticum.
 b. poſticum.

Tabula III.

- f. 1. *Cingulum teres ſeu funis trinodofus
 linteus.*
 f. 2. *Cingulum teres ſeu funiculus linteus
 quinquenodofus.*
 f. 3. *Cingulum coriaceum.*
 f. 4. *Cingulum laneum.*
 f. 5. *Anus caligatus.*
 f. 6. *Anus ſemitectus.*
 a. prætexta panneæ.
 b. prætexta lintheæ.

f. 7.

- f. 7. *Calceus, pedis calceati.*
- f. 8. *Sandalium, pedis subcalceati.*
- f. 9. *Crepida coriacea.*
- f. 10. *Crepida lignea.*
- f. 11. *Planta pedis lignea.*

Tabula III

MO-

MONACHUS.

Definitio. Animal antropomorphum; cucullatum; noctu
ejulans; sitiens.

Descriptio. Corpus Monachi bipes, erectum, dorso
incurvato, capite depresso, semper cucullatum &
undequaque vestitum, si in speciebus quibusdam
caput, pedes, anum, manusque nudas excipias.
Ceterum: animal avarum, foetidum, immundum,
fiticulosum, iners, inediam potius tolerans quam
laborem. Oriente, occidenteque sole, praesertim
vero noctu, congregantur Monachi, & uno clami-
tante clamant alii; Ad sonum campanae coneur-
runt omnes; Incedunt fere semper bini; Vestiun-
tur lana; Vivunt e rapina & quaestu; Mundum
sui tantum causa creatum esse praedicant; Coeunt
clandestine, nuptias non celebrant, foetus expo-
nunt; in propriam speciem saeviunt, & hostem ex
insidiis aggrediuntur.

Sexus alter a mare vix differt, nisi capite
semper velato; sed Monacha mundior, minus fi-
ticulosa; e domo, quam mundam servat, nun-
quam prodit. Junior ludibunda omnia arripit,
undequaque circumspicit, mares nutitando salu-

C

tat.

tat. Adultior & annescens mordax & maligna
evadit, irritata maxillas ore hianti exagitat; Mona-
chæ vocatæ respondent: Ave; Data venia gar-
riunt promiscue, tinniente campana abrupto ser-
mone obmutescunt.

Differentia. Homo loquitur, ratiocinatur, vult.
Monachus, mutus nonnunquam, ratiocinio & vo-
luntate caret, regitur enim tantum arbitrio supe-
riorum, Hominis caput erectum. *Os homini sub-
lime dedit cælumque tueri jussit & erectos ad sidera
tollere vultus*; Monachi caput depressum, ocu-
lis in terram dejectis. In sudore vultus panem
quærit homo; Monachus otiosus saginatur. Homo
inter homines habitat; Monachus solitudinem quæ-
rit, & sese abscondit, lucifuga. Unde patet:
Monachum genus esse mammalium distinctum ab
homine, medium inter hominem & simiam, huic
proximiorum, a qua vix non voce & victu differt,
Simia quam similis turpissima bestia vobis!

Ufus. Terræ pondus inutile. Fruges consumere nati.

I. MONACHUS BENEDICTINUS.

Monachus benedictinus: imberbis; Capite tonso, seroso, corolla lineari fulcato; Pedibus calceatis; Ano caligato: Veste nigra lanæ, corpus totum & pedes circumambiente; Cucullo laxo, subrotundò, lato; Scapulari pendulo, plano, latitudine abdominis; Collari rigido, albo-emarginato; Cingulo lato lanæ aut holosericeo; Pallio nigro descendente usque ad talos. Tegmentis internis pierumque nigris, indusio e manica, angustata ad radicem manus, prominulo.

Habitus Monachi benedictini gracilis, incessus tardigradus, capite minus depresso.

Clamat ter quaterve de die & media nocte, nonnunquam primum ad cantum galli, sono profundo, tardo; & tum induitur tunica crispo-plicata, lata, manicis largissimis; caput vero tegit bireto quadrangulari.

Omnivorus; jejumat raro; hora quarta post meridiem sinit; & ad *haustum* convocatur; Auri sacra fame vexatur; nummos studiose conquerit, & in ærarium congerit. Nonnulli vegetant tantum, alii studiis delectantur, e. g. Congregatio Mauri in Gallia.

Extra domum deponit cucullum (*) & scapulare cingulo ligat; caput contra aeris injurias pileolo cristato, & pileo buplicato tuetur.

C 2

Fœ.

(*) Connectit Ecclesiasticos cucullo destitutos cum Monachis cucullatis; Natura non agit per saltum.

Fœmina caput velo subtus albo, supra nigro, & frontem, genas, pectusque sudario albo abscondit.

Varietates utriusque sexus infinitæ, in loco natali describendæ, ignotis veris characteribus.

Habitat in collibus; *Colles Benedictus amabat*. Peregrinus in urbibus.

Sequitur regulam Benedicti, Patris Monachismi in occidente.

II. MONACHUS DOMINICANUS.

Monachus dominicanus: imberbis; capite raso, corolla pilosa, lata, continua; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica lanæ textili alba, loro, tres digitos lato, cincta; Cucullo versatili, versus cervicem gibboso, margine sinuato, ad apicem obtuse truncato; Appendice cuculli, seu scuto pectorali rotundato, dorsali acuminato, cum futura longitudinali utrumque hoc scutum dividente; Manicis æqualibus latis, replicatis; Collari albo, quod vix apparet, cum potissimum mentum crassum & adeps nudæ cervicis in truncum corporis excurrat; In lucem prodiens pallio nigro laneo longo, cum cucullo scutoque pectorali & dorsali nigro, inferiorem album tegente, induitur. Tegmentis interioribus albis potissimum, manica interulæ stricta, infra latiore prominente.

Fratres laici, pallio destituti, cucillum & scapulare nigrum nunquam deponunt.

Habitus Monachi Dominicani hypoerita; incessus lascivus; facies perfida. Latrat media nocte, voce ingrata, rauca.

Eximio olfactu pollet, vinum & hæresin e longinquo odorat. Esurit semper polyphagus. Juniores fame probantur. Veterani, relegata omni cura & occupatione, gulæ indulgent, cibis succulentis nutriuntur, molliter cubant, tepide quiescunt, somnum protrahunt, & ex Suis diæta curant, ut esca omnis in adpem transeat, lardumque adipiscantur. Hinc abdomen prolixum passim præferunt; senes ventricosi

maximi æstimantur. Virginitatis sacræ ofores in
venerem volgivagam proni ruunt.

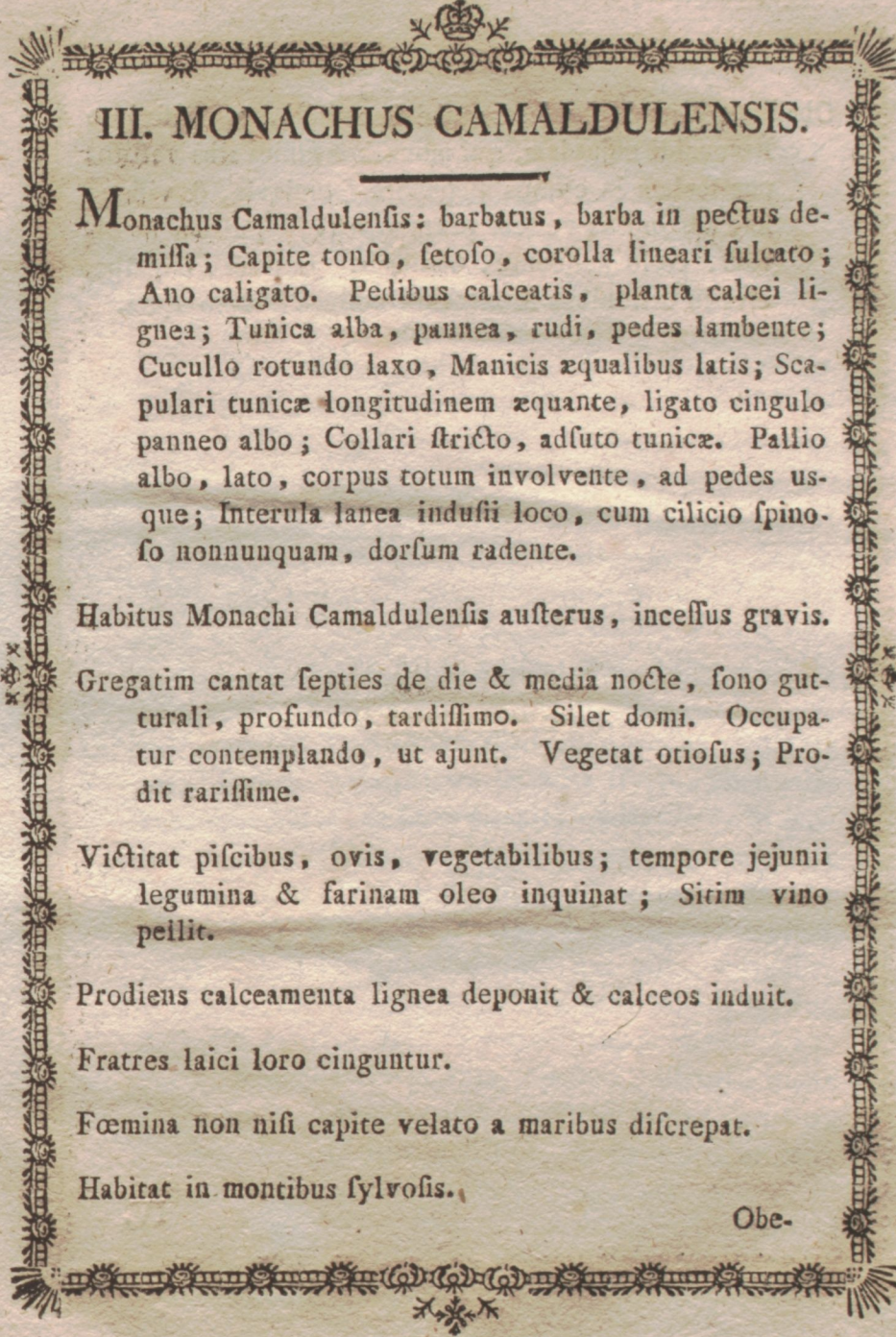
Generi humano & sanæ rationi infestissima species, in
cujus creatione non se jactavit auctor naturæ. Præ-
dam e longinquo speculatur, & indicantibus aliis
concurrit, eam nisu astuque adsequitur & in accen-
sum rogum compellit; dum circumstans Monacho-
rum, sanguinem & mortem anhelantium, corona
miseræ prædæ cruciatibus insultat, sibi que ululatu
horrendo & execrabili latratu applaudens, spolia
inter se dividit. Crudelissimum omnium inquisitorem
generalem dicunt, qui obtutu solo enecat. Pessimi
in Hispania, Lusitania, & America meridionali. Sed
nec nostrates veneno carent, lethales si in clima ca-
lidius transportentur. Versipelles, jam albo jam
nigro colore vestitos, voluit natura, ut dubii omnes
metuerentur ab omnibus; Ne nimium sævirent, crea-
tor beneficus humano generi imperantes dedit, qui
speciem hanc aut exterminent, aut excantationibus
innocuam reddant.

Monacha dominicana præter velum nigrum & mores can-
didiores non differt a mare.

Sequitur M. D. léges Dominici Hispani, qui primus in
genus humanum; annuente summo Pontifice, igne
sæviit, & ne deessent, qui rabiem hanc extermina-
tricem propagarent, seculo 13to ordinem instituit
Monachorum, igne & ferro doctrinam prædicantium.

Symbolum speciei canis rabie percussus, facem accen-
sam præferens, tormenta, rogum, mortemque
minitans.

III.

III. MONACHUS CAMALDULENSIS.

Monachus Camaldulensis: barbatus, barba in pectus demissa; Capite tonso, setoso, corolla lineari fulcato; Ano caligato. Pedibus calceatis, planta calcei lignea; Tunica alba, pannea, rudi, pedes lambente; Cucullo rotundo laxo, Manicis æqualibus latis; Scapulari tunicæ longitudinem æquante, ligato cingulo panneo albo; Collari stricto, adfuto tunicæ. Pallio albo, lato, corpus totum involvente, ad pedes usque; Interula lanæa indusii loco, cum cilicio spinoso nonnunquam, dorsum radente.

Habitus Monachi Camaldulensis austerus, incessus gravis.

Gregatim cantat septies de die & media nocte, sono gutturali, profundo, tardissimo. Silet domi. Occupatur contemplando, ut ajunt. Vegetat otiosus; Prodit rarissime.

Vicitat piscibus, ovis, vegetabilibus; tempore jejunii legumina & farinam oleo inquinat; Sitim vino peillit.

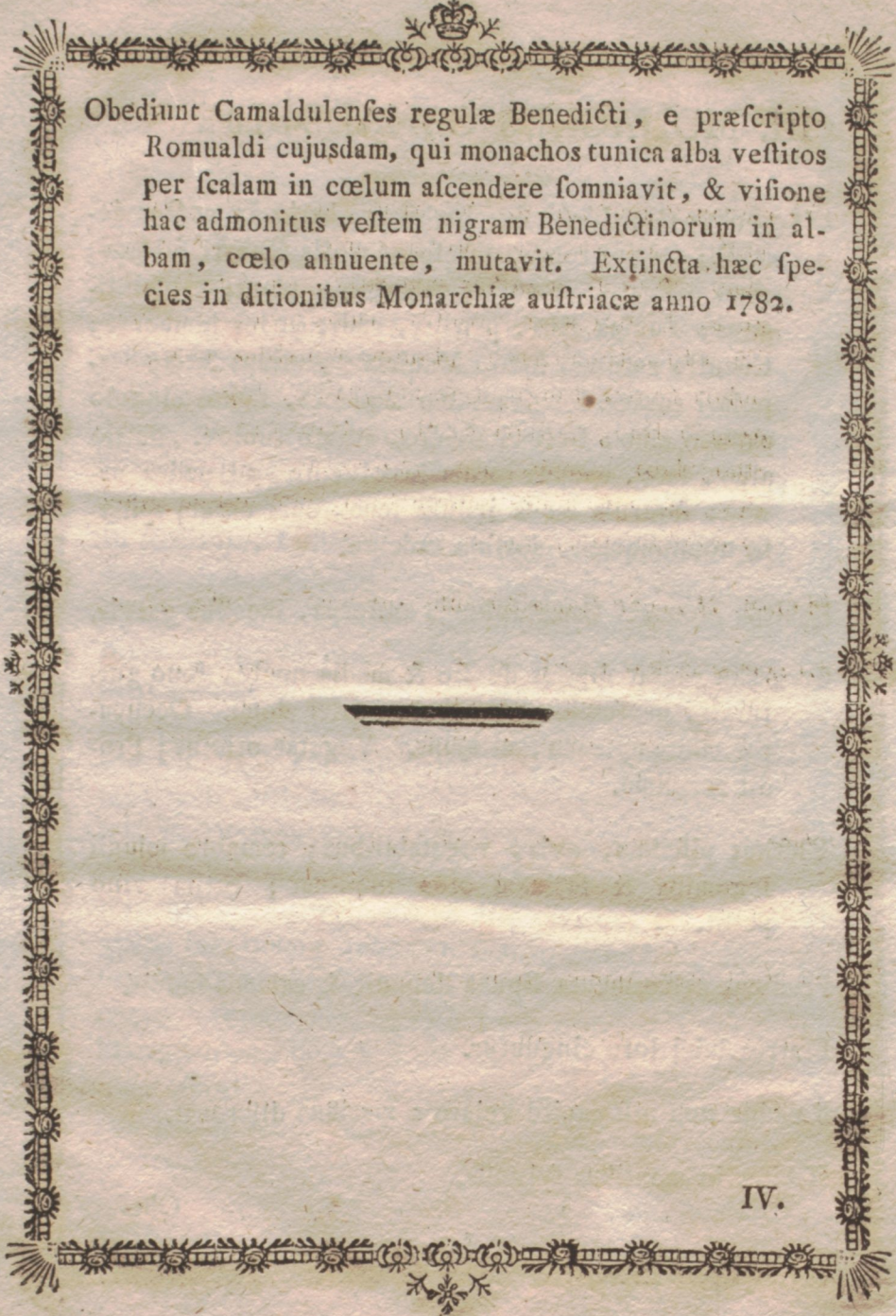
Prodiens calceamenta lignea deponit & calceos induit.

Fratres laici loro cinguntur.

Fœmina non nisi capite velato a maribus discrepat.

Habitat in montibus sylvosis.

Obe-

Obediunt Camaldulenses regulæ Benedicti, e præscripto
Romualdi cujusdam, qui monachos tunica alba vestitos
per scalam in cœlum ascendere somniavit, & visione
hac admonitus vestem nigram Benedictinorum in al-
bam, cœlo annuente, mutavit. Extincta hæc spe-
cies in ditionibus Monarchiæ austriacæ anno 1782.

IV. MONACHUS FRANCISCANUS.

Monachus franciscanus: Imberbis; Capite raso, corolla pilosa continua; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica fusca pannosa; Cucullo mobili, subcordato, brevi; cum appendice seu scuto pectorali subrotundo & dorsali triangulari, decurrente infra funem trinodosum linteum album, quo bis cingitur abdomen; Manicis æqualibus, amplis satis, ut intra eas manus abscondantur; Scapulari nullo: Pallio fusco infra anum finiente, connexo fibula ossæ circum pectus. Interula pannea indusii loco cutem fricat, cui circa nates adligatur prætexta pannea, ad genua fere porrigens.

Habitus Monachi franciscani rusticus; incessus mensuratus; Tunica undequaque sacculis scatet, cucullaribus: quo comestibilia abscondit; axillaribus, in quibus fermentat tabacum; pectoralibus, pro pixide; manicabilibus, pro strophio conservando. Hircum olet; Auri & argenti contemptor ventrem tantum curat, quem bis quotidie carne aut piscibus replet; Ruminat interdum otiosus; Mendicans benefactoribus detracto cucullo herbam nicotianam porrigit; Incunulas, schedulas triquetras, amuleta, aliasque hujus farris nugas, mira metamorphosi, in vinum & cibum transmutat. Dimicat cum suis, & hostem non raro clam trucidat.

D

Can-

C

Cantat sæpius de die & nocte media usque ad crepusculum, voce alta clamosa.

Corporis vires juniorum per annum unum probantur; species spuria, quam Hybernæ dicunt, intellectum quoque excolit.

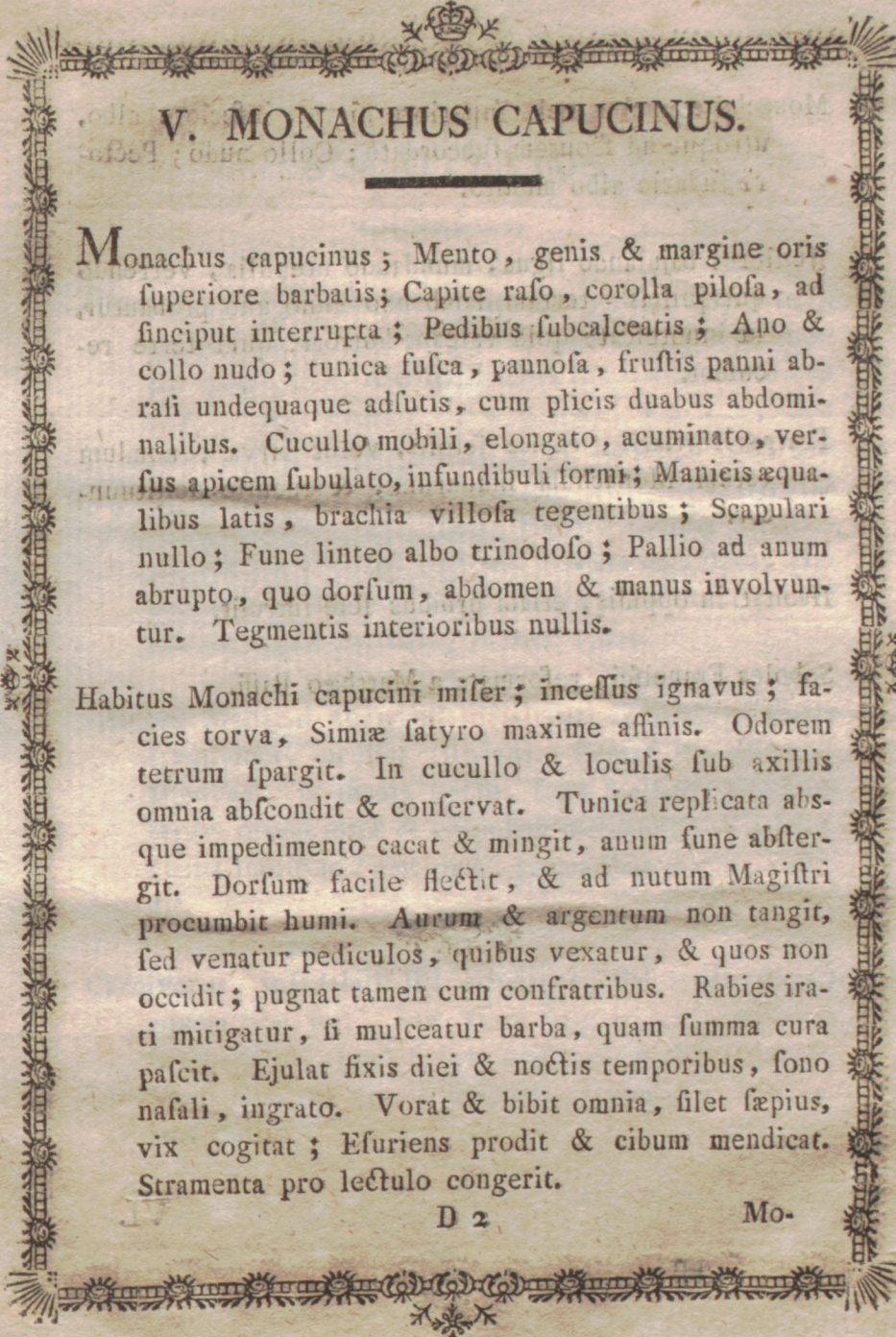
Monacha Franciscana tela nigra caput velat; ceterum mares imitatur.

Affeclarum hujus ordinis innumeræ varietates, obscuriores, moribus, vestitu & habitu diversæ.

Habitat in oppidis & urbibus.

Genuinus Francisci filius, & æternus, si fides habenda Patri Franciscanorum, qui divino numine se afflatum putans, prædixit: interituum prius genus humanum, quam hanc speciem; ne fors turbetur œconomia Naturæ, cum, vel sublata unica cimicis specie, catena, qua creaturæ omnes cohærent, rumperetur.

Primum laborum Francisci socium Porcum fuisse annales speciei narrant. Dubius enim Franciscus, qua ratione persuaderet Innocentio III, ut suam vivendi rationem approbet, suem vidit in luto se voluntantem, cujus exemplo tractus luto quoque se immerfit; & derelicto comite lutosum sese summo sacerdoti ostendit; qui motus hac pietate legibus Francisci benedixit ad initium Sæculi 13ⁱⁱ. Ita Sus Minervam.

V. MONACHUS CAPUCINUS.

Monachus capucinus; Mento, genis & margine oris superiore barbatus; Capite raso, corolla pilosa, ad sinciput interrupta; Pedibus subcalceatis; Ano & collo nudo; tunica fusca, pannosa, frustis panni ab rasi undequaque adfutis, cum plicis duabus abdominalibus. Cucullo mobili, elongato, acuminato, versus apicem subulato, infundibuli formi; Manicis æqualibus latis, brachia villosa regentibus; Scapulari nullo; Fune linteo albo trinodoso; Pallio ad anum abrupto, quo dorsum, abdomen & manus involvuntur. Tegmentis interioribus nullis.

Habitus Monachi capucini miser; incessus ignavus; facies torva, Simiæ satyro maxime affinis. Odorem tetrum spargit. In cucullo & oculis sub axillis omnia abscondit & conservat. Tunica replicata absque impedimento cacat & mingit, anum fune abstergit. Dorsum facile flectit, & ad nutum Magistri procumbit humi. Aurum & argentum non tangit, sed venatur pediculos, quibus vexatur, & quos non occidit; pugnat tamen cum confratribus. Rabies irati mitigatur, si mulceatur barba, quam summa cura pascit. Ejulat fixis diei & noctis temporibus, sonofali, ingrato. Vorat & bibit omnia, filet sapius, vix cogitat; Esuriens prodit & cibum mendicat. Stramenta pro lectulo congerit.

Monacha capucina velo superiore nigro, inferiore albo, utroque ad frontem subcordato; Collo nudo; Pectore sudario albo munito.

Juniores bajulando ligna, mundando utensilia, verrendo quisquilias - terram lambendo anno uno probantur, ut innotescat: quid valeant humeri, quid ferre recusent.

Fratres tertiarii, capite setoso, velut larvæ, nondum totum Monachum induerunt, & cucullo destituuntur.

Habitat in oppidis, etiam urbibus sese intrufit.

Soboles Francisci, reformata a Matthæo Bassi.

VI. MONACHUS AUGUSTINUS
DISCALCEATUS.

Monachus augustinus discalceatus: imberbis; Capite raso, corolla pilosa continua, tecto pileolo nigro rotundo quinquepartito; Ano semitecto; Collo nudo: Pedibus subcalceatis; Tunica nigra pannea, lata satis, loro nigro, cujus frustum liberum ab umbilico infra genua descendit, lumbos circum-constricta; Cucullo mobili, brevi, subcordato; scuto pectorali rotundato, dorsali vero in angulum acutum coarctato; Manicis æqualibus ad manum retusis; Pallio nigro ad femora usque porrecto; Indusio laneo.

Habitus Monachi augustini discalceati imbecillis, facies crapulenta, incessus titubans. Cantat de die nunquam, & media nocte, sono melodo, alto; interdiu otium inter & crapulam marcescit. Vindobonensis intestina Principum, aromatibus farcta, custodit.

Carnivorus; insedabili siti cruciatur, sed Hydrophobus aquam non fert; dum vero sitim aridam, miserum torquentem, vino sedare cupit, sitis altera crescit. Vino sepultus vinum somniat. Gemmante vite lætius cantat.

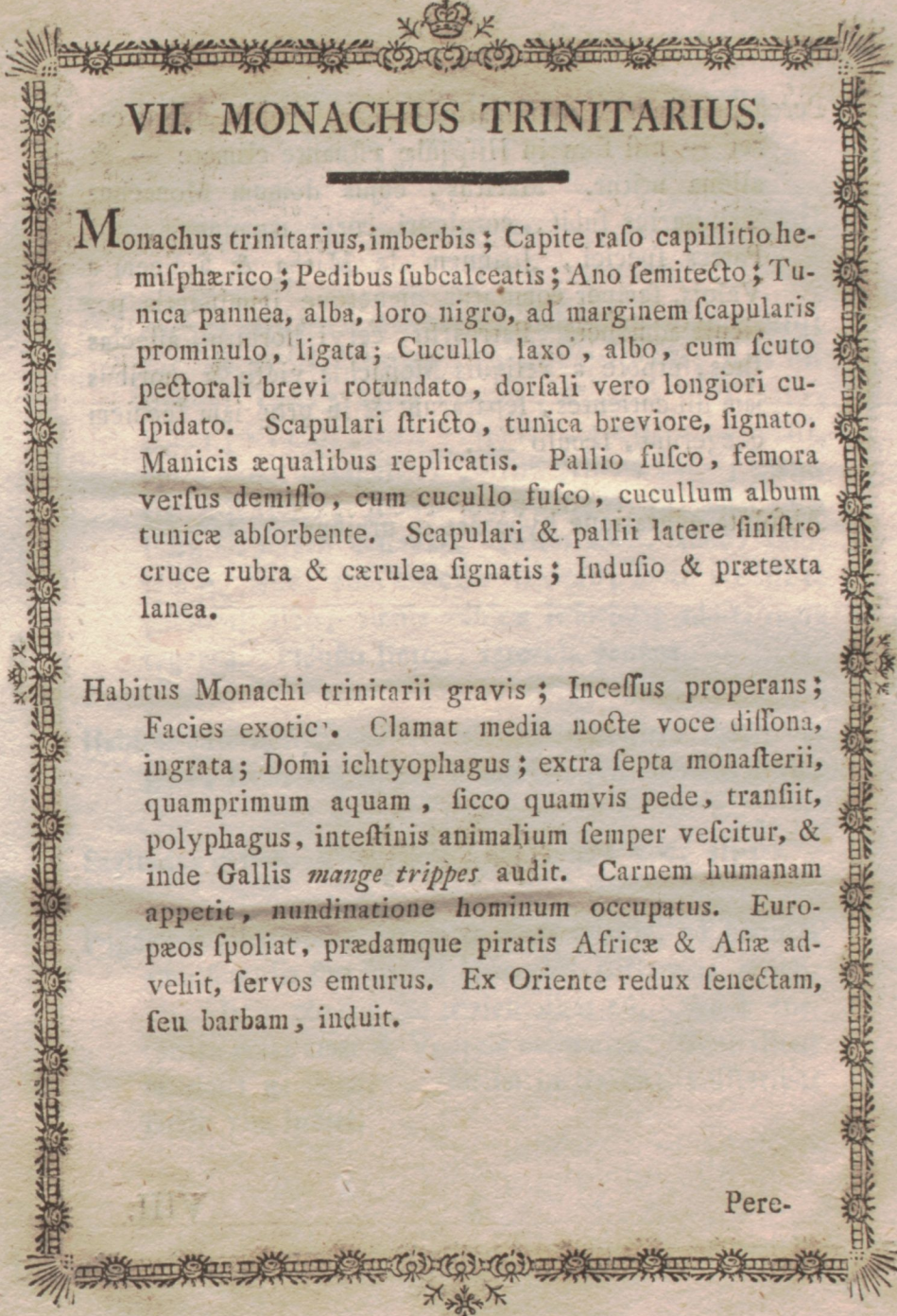

Hebetato per vinum largius haustum stimulo, segnis in
Venerem, sexum alterum negligit; hinc rara Mona-
charum hujus speciei cœnobia, nulla vero in Ger-
mania vitifera.

Habitat in urbibus & pagis prope fylvas.

Regitur legibus Augustini, a Thoma quodam lusitano,
an melius an in pejus? reformatis, sæculo 16to.

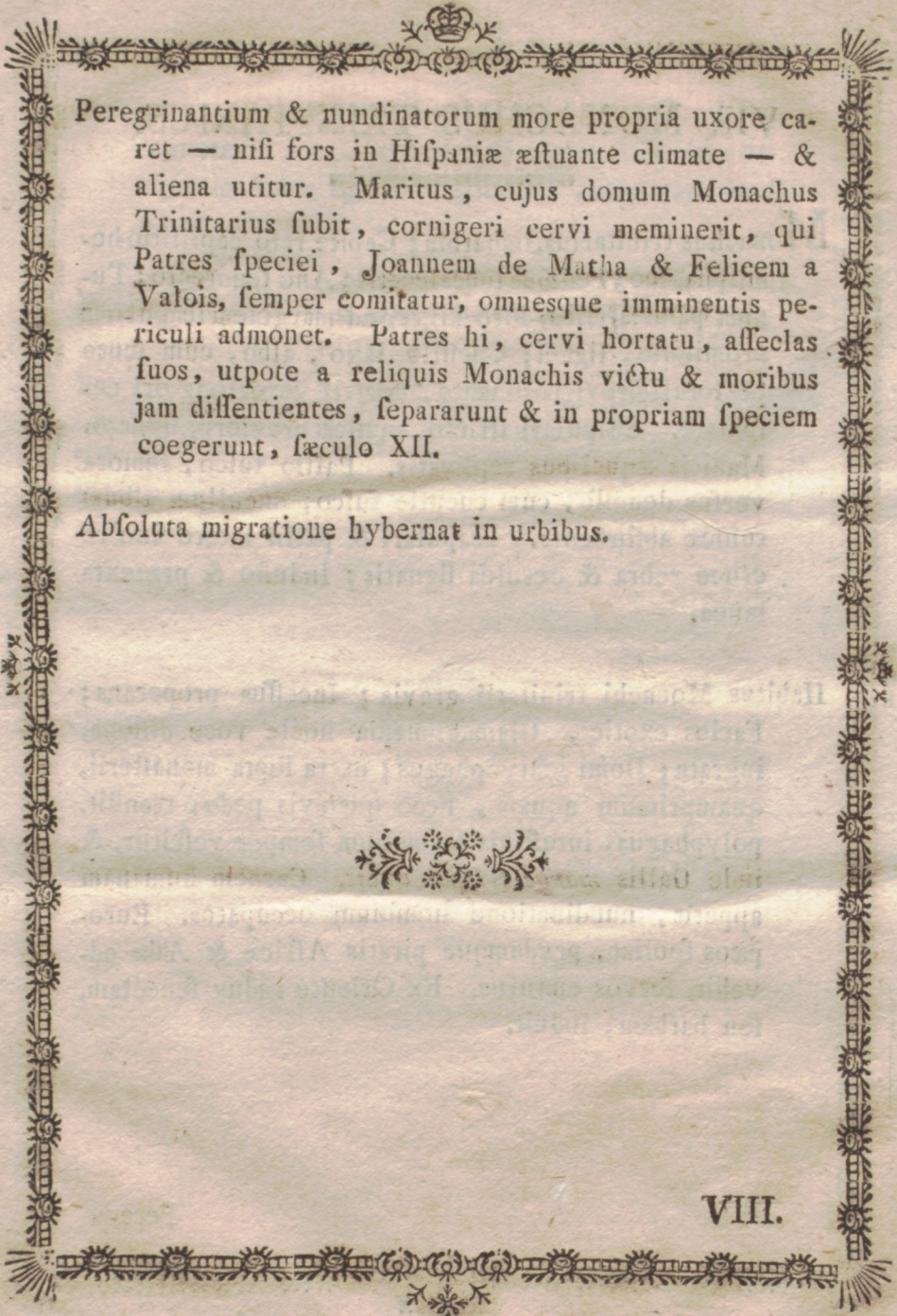

VII. MONACHUS TRINITARIUS.

Monachus trinitarius, imberbis; Capite raso capillitio hemisphærico; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica pannea, alba, loro nigro, ad marginem scapularis prominulo, ligata; Cucullo laxo, albo, cum scuto pectorali brevi rotundato, dorsali vero longiori cuspidato. Scapulari stricto, tunica brevior, signato. Manicis æqualibus replicatis. Pallio fusco, femora versus demisso, cum cucullo fusco, cucullum album tunicæ absorbente. Scapulari & pallii latere sinistro cruce rubra & cærulea signatis; Indusio & prætexta lanæ.

Habitus Monachi trinitarii gravis; Incessus properans; Facies exoticus. Clamat media nocte voce dissona, ingrata; Domi ichtyophagus; extra septa monasterii, quamprimum aquam, sicco quamvis pede, transit, polyphagus, intestinis animalium semper vescitur, & inde Gallis *mange trippe* audit. Carnem humanam appetit, nundinatione hominum occupatus. Europæos spoliat, prædamque piratis Africæ & Asiæ advehit, servos emturus. Ex Oriente redux senectam, seu barbam, induit.

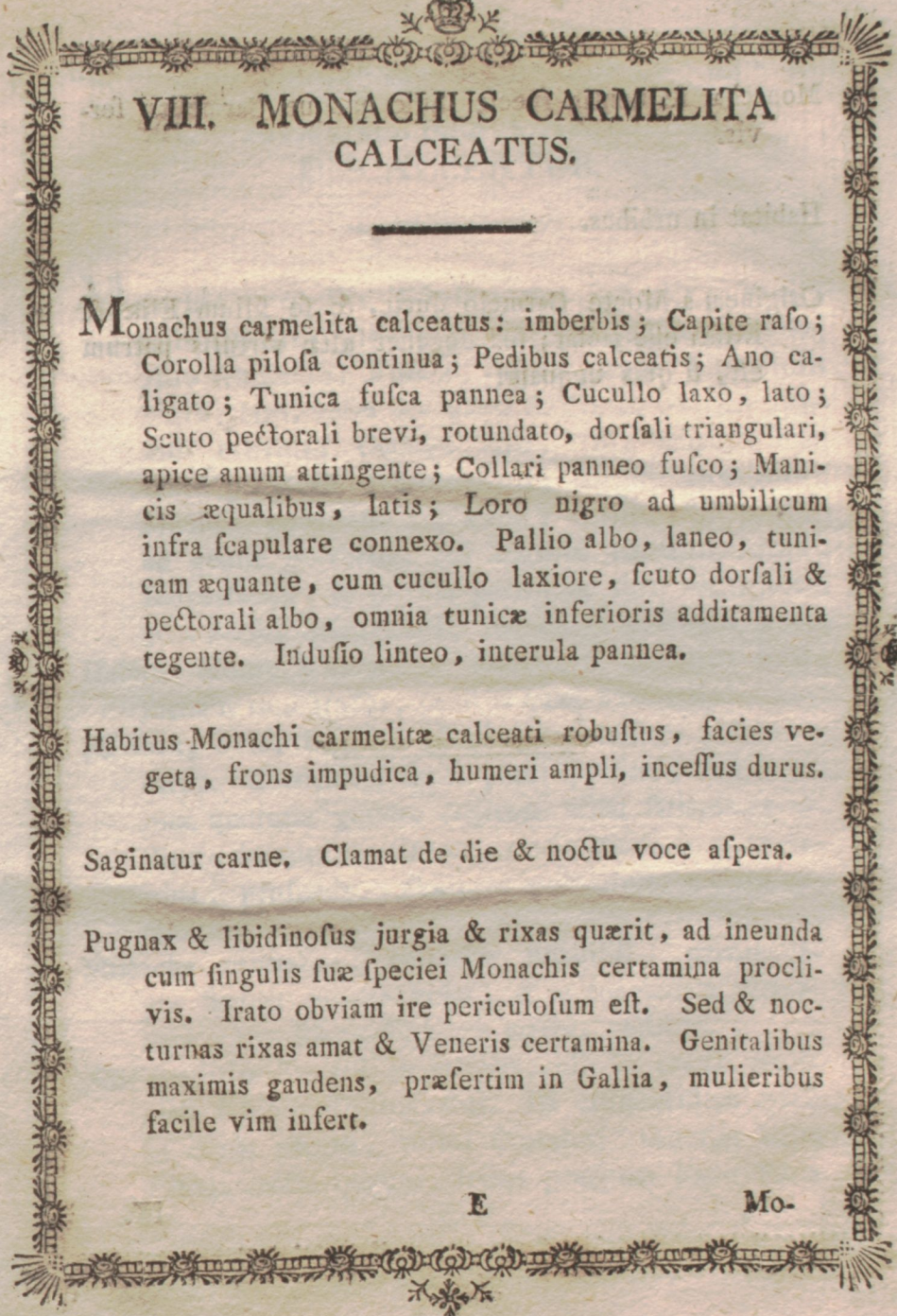
Pere-

Peregrinantium & nundinatorum more propria uxore caret — nisi fors in Hispaniæ æstuante climate — & aliena utitur. Maritus, cujus domum Monachus Trinitarius subit, cornigeri cervi meminerit, qui Patres speciei, Joannem de Matha & Felicem a Valois, semper comitatur, omnesque imminentis periculi admonet. Patres hi, cervi hortatu, affectas suos, utpote a reliquis Monachis victu & moribus jam dissentientes, separarunt & in propriam speciem coegerunt, sæculo XII.

Absoluta migratione hybernat in urbibus.

VIII. MONACHUS CARMELITA
CALCEATUS.

Monachus carmelita calceatus: imberbis; Capite raso; Corolla pilosa continua; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica fusca pannea; Cucullo laxo, lato; Scuto pectorali brevi, rotundato, dorsali triangulari, apice anum attingente; Collari panneo fusco; Manicis æqualibus, latis; Loro nigro ad umbilicum infra scapulare connexo. Pallio albo, laneo, tunicam æquante, cum cucullo laxiore, scuto dorsali & pectorali albo, omnia tunicæ inferioris additamenta tegente. Indusio linteo, interula pannea.

Habitus Monachi carmelitæ calceati robustus, facies vegeta, frons impudica, humeri ampli, incessus durus.

Saginatur carne. Clamat de die & noctu voce aspera.

Pugnax & libidinosus jurgia & rixas quærit, ad ineunda cum singulis suæ speciei Monachis certamina proclivis. Irato obviam ire periculosum est. Sed & nocturnas rixas amat & Veneris certamina. Genitalibus maximis gaudens, præsertim in Gallia, mulieribus facile vim infert.

E

Mo-

Monacha sequentis speciei huic quoque Carmelitæ ser-
vit.

Habitat in urbibus.

Originem a Monte Carmelo ducit, & se filium Eliæ &
Elifæi esse jactat; sed degener altæ virtutis patrum
est, si quis unquam!

XI. MONACHUS CARMELITA
DISCALCEATUS.

Monachus carmelita discalceatus: imberbis; Capite raso, corolla; pilosa continua; Pedibus subcalceatis; Ano semitecto; Tunica, fusca, pannea, ligata loro nigro, lato, infra scapulare strictum, obtusum, tunica brevius; Cucullo laxo, lato, sinuato, cum scuto pectorali subrotundato, dorsali acuminato; Manicis æqualibus replicatis; Pallio albo panneo ad genua porrecto, cui adhæret cucullus laxus, subversatilis; & scutum pectorale fere rotundatum cum dorsali triangulari; Indusio & prætexta lanæa. Habitus Monachi carmelitæ discalceati modestus satis; incessus tradigradus, passibus quasi numeratis.

Piscibus, ovis, lacticiiniis & farina nutritur; abstinet a carne. Cerevisiam omni potui præfert, sed & vinum quotidie gustare cogitur. Eibo satiatus ex instituto dormit, clamat vero media nocte voce monotona, profunda. Juniores pediculosi, e cœtu eji-
ciuntur.

Monacha carmelita, austerior nonnihil, præter caput faciem quoque velat, & in concionem convocata pallio longiori, quam mares, vestitur.

Alii gregatim habitant in urbibus, alii in eremo artificiali subsolitarie vagantur. Hi crepitaculum quasi in cauda gerunt, veluti Crotalus. Quoties enim stimulo carnis aguntur, toties prurimum hunc suum

pulsando campanam fratribus annunciant, quorum
unus quisque gratulabundus repetito clangore fausto
omni applaudit & sic concupiscentia unius per om-
nem sylvam centies resonat. Anachoretæ hi bar-
bam pascunt, nec deponunt ex eremo reduces.

Dispersa hæc olim per Asiam species in familias ab Al-
berto Patriarcha Hierosolymitano anno 1205 coacta,
restituta fuit sæculo 16to a Theresia virgine hispana,
qua jubente sepositis caligis anum & pedes denu-
davit.

X. MONACHUS SERVITA.

Monachus servita: imberbis sub caelo mitiori, barbatus in terris septentrionalibus, barba bifida sapissime ardenti; Capite raso, corolla pilosa filiformi, ad sineput interrupta; Collo nudo; Pedibus calceatis; Ano caligato; Tunica nigra pannea; Cucullo mobili, subcordato, cum adluto scuto pectorali brevi rotundato, & dorsali triangulari. Scapulari lato, subtus obtuso, libero. Manicis aequalibus replicatis; Cingulo coriaceo nigro, ad pedem sinistrum defluo. Pallio nigro panneo, femora versus abrupto; Pileo lato, rodundo, circum circa caput & humeros obumbrante.

Habitus Monachi servitæ & facies Judæum mentitur; Incessus ignavus.

Cibum & potum omnem appetit. Vicinos noctu e somno excitat clamore gutturali, tremulo.

Avaricia & luxuries in hac specie sedem fixit. Usurum nummos mille modis corradit & anxius custodit. Paupertatem præsefert, cum semper egeat avarus. Die Mercurii & Veneris usuræ & libidinis crimina expiaturus, noverca manu in culpæ expertem anum flagellis nodosis sævit.

Imberbis in Italia, barbam eo sine induit in Germania, ut Josephum Barchi Capucinum, familiarem Mariæ Julianæ Archiducis viduæ, quæ Servitam ex Italia in Germaniam transposuit, in gregem suum alliceret;

ret; gnarus: *hircum præscissa barba in alienos greges non transire.* (*) Hoc pacto Capucinus & australis Servita in unum coaluit, prodeunte ex hoc connubio hybrida Servitæ nostratis specie.

Bigamus; binas enim Monacharum varietates nutrit. Aliæ referatæ, aliæ regulatæ dicuntur; Illæ a Servita Monacho nonnisi velo diversæ, *neque laborant, neque nent, sed crescunt velut lilia campi*; Hæ stella cærulea in fronte, & macula rubra versus mammillam finistram notatæ, idololatræ, Mysteria priapeja 26ta cujusvis mensis & sexta Januarii celebrant, (**)
Hierophante Servita.

Habitat in urbibus.

Monachus Servita septem mercatoribus italis originem debet, inde Avaritiæ & usuræ studium; Primum cœnobium speciei hujus in suburbio florentino, inde luxuries.

(*) Plinius Hist. nat. I. 28. cap. 13.

(**) Regelbüchel zum Gebrauch des Regelhauses. Innsbruck 1614.

XI. MONACHUS LA TRAPPE.

Monachus la Trappe: imberbis; Capite setoso, sulco lineari circumscripto; Lignipes, calceis enim ligneis incedit; Ano caligato; Cucullo nigro, mobili, acuminato, brevi; Tunica alba pannosa; Scapulari nigro stricto, ligato cingulo nigro laneo; Manicis angustatis; Collari rigido albo; Indusio laneo. In concionem convocatus calceis induitur & tunica latissima alba, manicis largis, cucullo linguiformi, elongato.

Habitus Monachi la Trappe lugubris, incessus lente festinans, obtutus meditabundus.

Misanthropus, hominem & propriæ speciei individua fugit, oculis semper terræ affixis.

Mutus, ejulat corpore contortuplicato sæpius de die & noctu, sono murmurante flebili.

Phythipapus, baccis, pomis, pyris, rapis, oleribus nutritur. Succo e fructibus carnosis expresso potatur.

Grex Monachorum, quos aut perfidus & vefanus amor aut omnium rerum omissio & desperatio recuperandi, aut vitæ tædium in cætum unum congregavit. Re nulla terretur Latrappius. Meliora non expectanti mori optimum videtur; In fordibus, lamentis luctuque continuo jacet: dormit in tumba; sapientiam, quæ ab iis, qui desperant, recedit, stultitiam esse asserit. Aegroto remedia non porriguntur, desperatis enim medicinam adhibere vetat Hippocrates.

Mori-

Moribundus cineribus imponitur & circumstantibus
confratribus, quorum unusquisque miseri fato invi-
det, exspirat.

Destructionem non vero sui multiplicationem in votis
consulit; nec sexum alterum cognoscit.

Solus ex omnibus Monachis laborat, arat, terramque
illam fodit; sed fructu laboris sui fruuntur superiores
speciei, qui laute vivunt & prandent. *Sic vos non
vobis fertis aratra.*

Benedicti nepotes, Bernardi filii, e Cistercio in desertum
profugerunt mente capti & extra spem omnem positi,
in Cænobia speciei hujus rectius a fyla desperantium
dices, & amentium ergastula.

XII. MONACHUS PAULANUS.

Monachus paulanus: imberbis; Capite piloso, cum macula rotunda unda in vertice; Pedibus calceatis; Ano caligato, Tunica nigra panniculosa lata; Cucullo triangulari morbili, punctato-squamoso, rigido, e panno dupplici acu coadunato, ita ut caput cucullo tectum cataphractum videatur; Collari nigro, albo-emarginato; Manicis largis, ad radicem manus replicatis, ad cubitum saccois, inepte satis ad genua usque defluentibus; Scapulari lato, subtus rotundato, antice ad genua usque, postice infra genua descendente, laticaudo, Scapulare hoc utrinque futura longitudinali dividitur in partes duas aequales & secatur futura transversali triangulari, angulo antice sursum versus pectus, postice deorsum versus anum posito. Cingulum laneum teres, cum decurrente per pedem dextrum funiculo duplici quinquenodoso, ad mammillam sinistram colligatum, tunicam & scapulare stringit. Indusium, interula & tunica, quam nec noctu deponit, oleum, quod corpus transpirat, redoler.

Habitus M. P. luridus, incessus ineptus, fluctuans, odorem exhalat rancidum, qui stomachum movet, & nauseam ciet, velut oleum effusum. Nil foetidius crepitu ventris, quem explodit. Pediculis pulicibus, omnisque generis insectis, quæ oleo fugantur, caret.

F

Can-

Cantat media nocte, voce clamosa : de die stertit, aut, occupatus in otio, oleum operamque perdit.

Respuit carnes, lactinia, ova; Vescitur piscibus, & vegetabilibus, quæ oleo ungit. Culinam hanc suam foetidam reparat nonnihil avibus aquatilibus: Fulica atra, Mergo albello, Anate querquedula, quas pro piscibus habet, & dein rana, testudine &c. Siti inextinguibili & stimulo carnis continuo vexatur.

Fors androgynus, sexus enim alter in hac specie nondum detectus.

Fratres laici distinguuntur Scapulari antice longiore & postice breviori.

Habitat in urbibus & oppidis.

Nata hæc species in Calabria patria oleæ, patre Francisco a Paula, obstetricante Alexandro VI. Pontifice, sæculo 15to. Franciscum hunc, totum quantum oleo maceratum, aquæ supernataffe inter miracula ferunt; sed quis nescit oleum aquæ innatare?

AS-

ASSERTIONES

EX

UNIVERSA PANSOPHIA MONASTICA

AD MENTEM INSTITUTORIS CATHOLICI

P. P. P. FAST.

PUBLICÆ CONCERTATIONI EXPOSITÆ.

1.

Quælibet pars toti substitui potest; adeo quo quæ
toti competunt, singulis partibus jure tri-
buuntur. Antwo. auf das demüthige Schreiben.
S. 18. Kath. Prüfung 12. Stück 10. S.

2.

Atque hinc quodlibet corporis dominici mem-
brum separatim adorandum est, ne illo quidem
excepto, unde Præputium desumptum est. Kath.
Pr. St. 14. S. 18. und St. 15. S. 52.

F 2

3.

3.

Festum circumcissionis ex alio fine ab Ecclesia institutum non est, quam in illius mutilati Membri venerationem, in quo prima sanguinis effusio contigit. *Ibidem.*

4.

Prorsus erronea est divisio illa vulgo recepta, qua ea, quæ religionem spectant, in Essentialia & Accidentalibus dispescuntur, falsum item est in Essentialibus *internas*, in Accidentalibus vero *externas*, quas vocant, religionis determinationes contineri. Antwort auf das demüthige Schreiben S. 32.

5.

In casu collisionis sanam rationem inter & revelationem rationi renuntiandum est. Ausstellungen über die Vorstellungen S. 6. quod & tunc observandum erit, quando divinæ ordinationes juribus hominum naturalibus opponuntur. *Ibidem* S. 10.

6.

6.

Religio est ens compositissimum; turpiter ergo hallucinatur, qui simplicitatem inter attributa religionis referre contendunt. Verth. des kath. Unterrichts wider die Realz. S. 5.

7.

Ecclesia Vinnensis eadem omnino est, & usque ad minimas, maximeque accidentales ceremonias prorsus illi similis, quæ Apostolorum sanctorumque Patrum atate floruit. Kath. Unterricht St. 5. S. 28.

8.

Temerarium igitur, ne dicam, frustraneum quid illi suscipiunt, qui, nescio qua reformatione, Clerum, Monachos &c. indigere arbitantes, abusus subreptitios tollere allaborant. *Ibidem & fere in omnibus opp.*

9.

Idcirco ad minimum quoque libertinismum sapiunt, quæ adversus sacrosancta asceteria, cæli-

F 3

ba-

batum angelicum, confraternitates laudabiles, pi-
as ad imagines taumaturgas peregrinationes, ana-
thémata ex Voto, curiam romanam, ejusque soli-
tas indulgentias plenarias, præsertim illas Porti-
unculae &c. &c. impie effutiuntur. *Ut supra.*

10.

Benedictio peccaminosa hætenus sacerdotis ma-
nu dari solita, impeccabili effigie Jesuli crispati
longe majori cum fructu & efficacia datur. *Bath.*
Unter. St. 4. S. 22.

11.

Si Pœtschenfis Deiparæ imago veras proprias-
que lachrimas non fudit, Leopoldum I. Rom. Imp.
monetarum adulteratorem fidenter pronunciamus.
Antw. an den österr. Pfarrer S. 19.

12.

Sancti qui miraculis suis ipsum Deum excel-
lunt, majori quoque candelarum accensarum nu-
mero jure optimo, quam ipse Deus honorantur.
Bath.

Kath. Unter. 3. St. 24. S. Beschluß der Antw.
auf das demüthige Schreiben. S. 42.

13.

Veritati prorsus consentaneum est, sanctos,
legitime canonizatos, ministros, ut audiunt, auli-
cos intimos apud Deum agere, diversisque homi-
num indigentis singulos præfectos esse. *Ausstell.*
über die Vorstell S. 39.

14.

Ad bella, quæ religionis occasione exarsere,
evitanda, inquisitionis sacrae rogi saluberrimi plu-
rimum valent. *Ibidem* S. 24.

15.

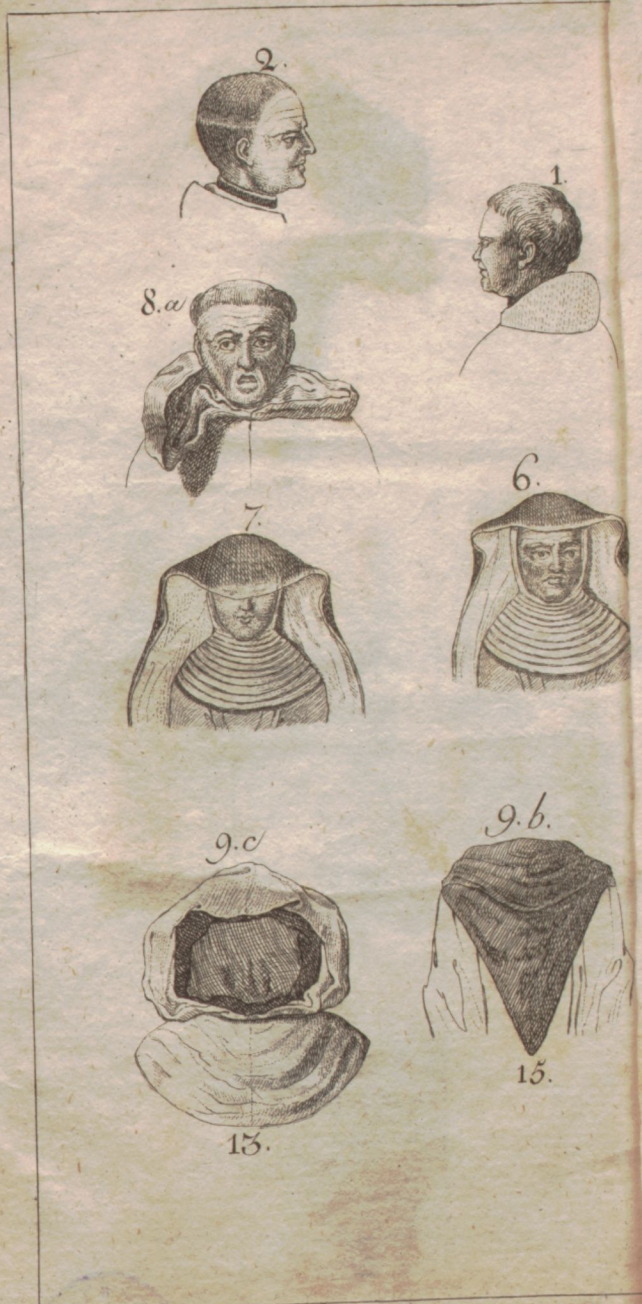
Nullus in orbe terrarum liber, tantam regu-
larum criticarum observantiam præferet, quam
copiosa illa & densa volumina, quæ sub Bollan-
distarum famoso nomine circumferuntur. *Beschluß*
der Antw. auf das dem. Schr. S. 64.

16.

Verbi divini præco, qui concionum criticos,
calumniatores, hæreticos & libertinos esse publi-
ce declarat, non magnam illis injuriam inferret.

Kath. Prüfung St. 4. S. 22.

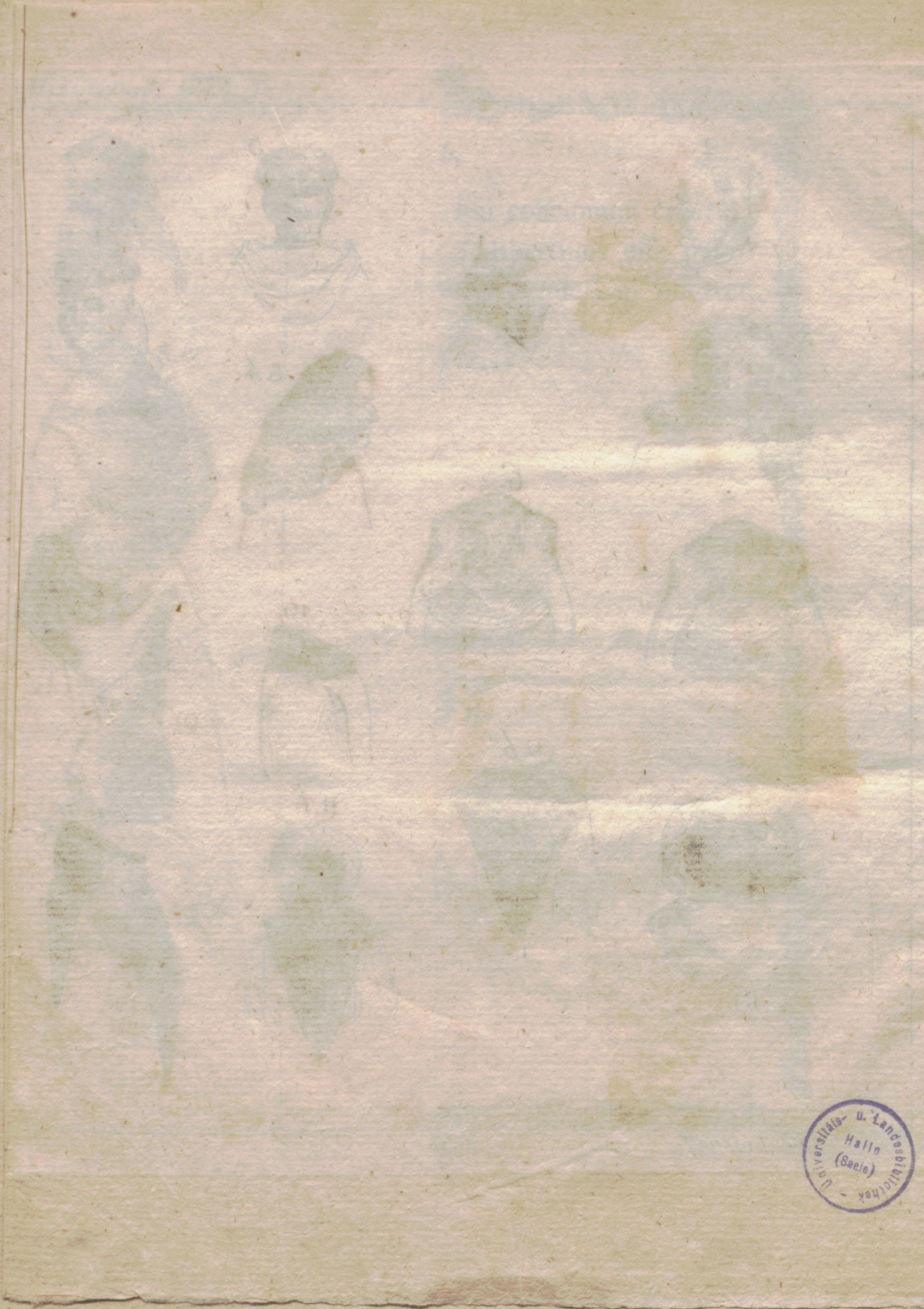

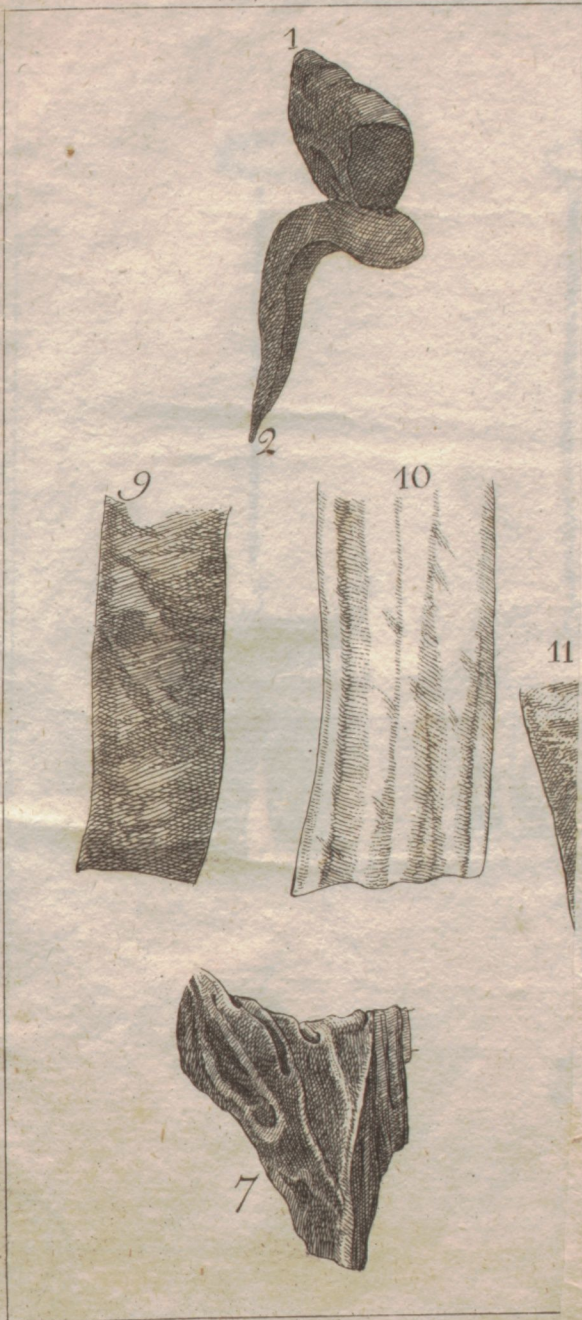
Aug. Wind. J. Schaff.

Aug. Wind. J. Schaff.

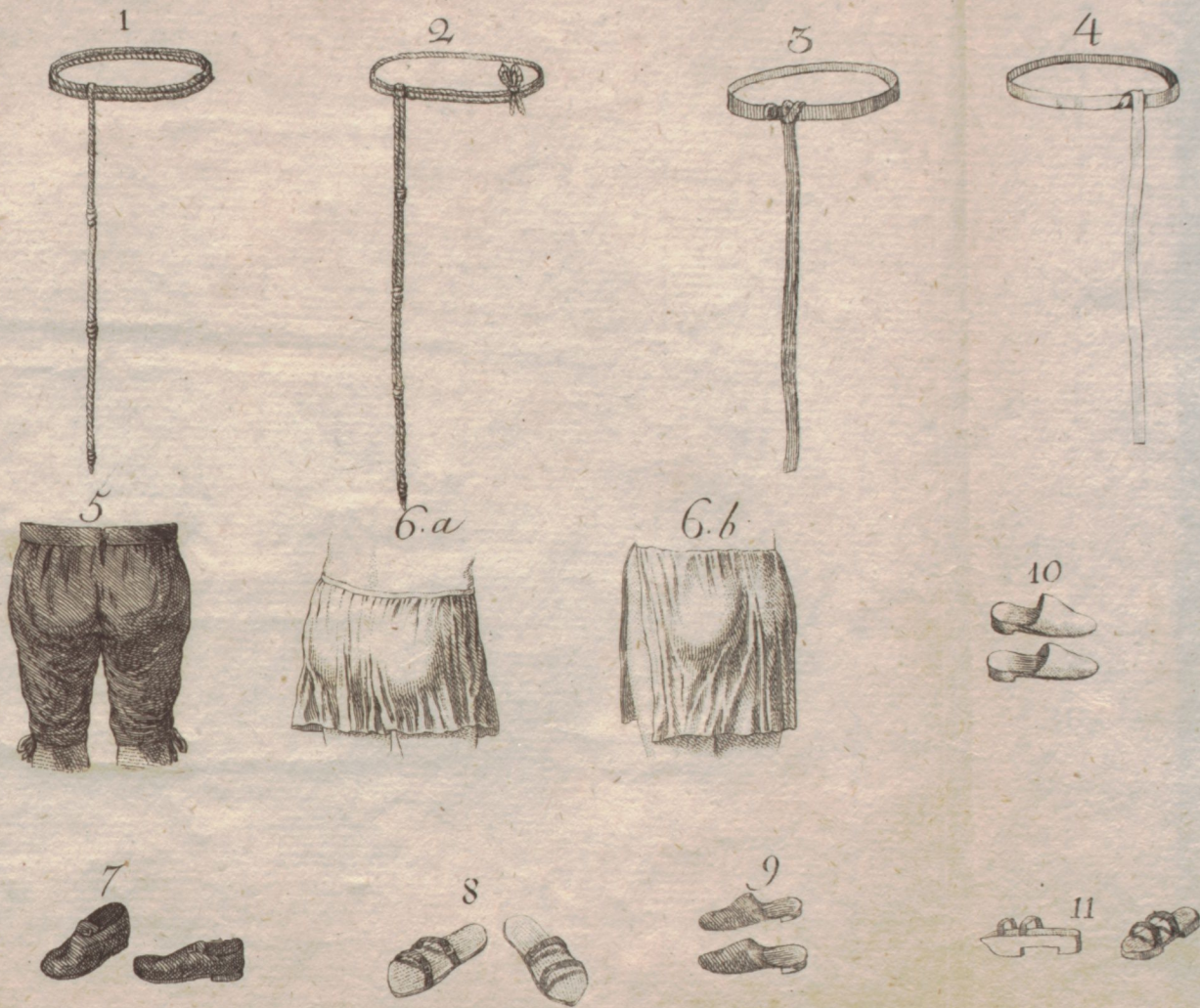

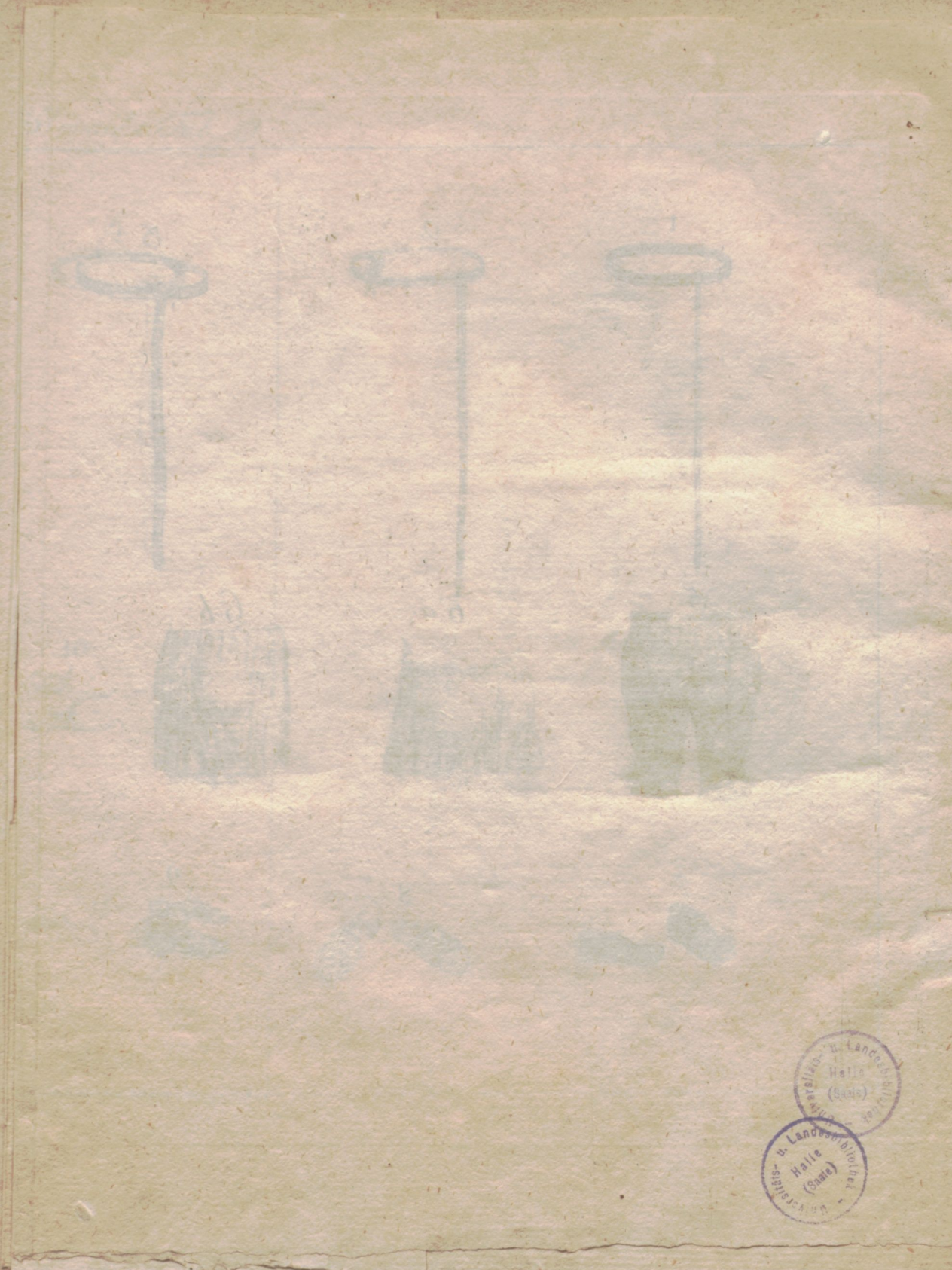

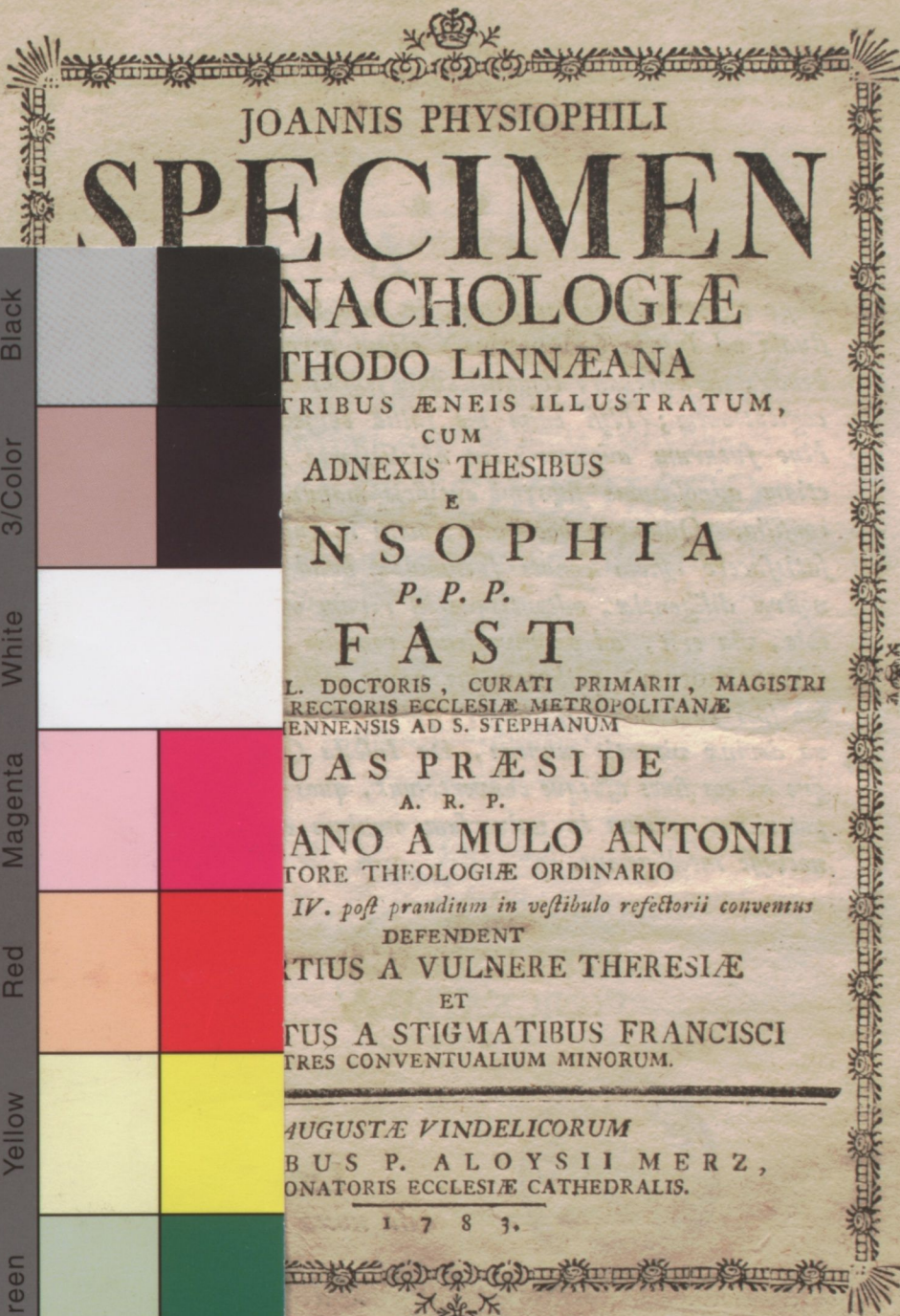
FK III: 1762

ULB Halle 3
003 607 984

MC

JOANNIS PHYSIOPHILI

SPECIMEN

NACHOLOGIÆ

METHODO LINNÆANA

TRIBUS ÆNEIS ILLUSTRATUM,

CUM

ADNEXIS THESISIBUS

E

INSOPHIA

P. P. P.

FAST

L. DOCTORIS, CURATI PRIMARIJ, MAGISTRI
RECTORIS ECCLESIE METROPOLITANÆ
MENNENSIS AD S. STEPHANUM

UAS PRÆSIDE

A. R. P.

ANO A MULO ANTONII

TORE THEOLOGIE ORDINARIO

IV. post prandium in vestibulo refectorii conventus

DEFENDENT

RTIUS A VULNERE THERESIÆ

ET

TUS A STIGMATIBUS FRANCISCI

TRES CONVENTUALIUM MINORUM.

AUGUSTE VINDELICORUM

BUS P. ALOYSII MERZ,
ONATORIS ECCLESIE CATHEDRALIS.

1 7 8 3.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

